

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventinv

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0183

LOG Titel: De Monedula altera. Cap. X.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

DE MONEDVLA ALTERA.

Cap. X.

Essi vna duntaxat ab omnibus Monedula depicā sit, ea tamen auis, cuius modo iconem dedimus, Monedulæ procul omni dubio genus est, & in eo tantum ab illa discrepans quod collum habeat albo torq circumdatum. Hoc fortè illud fuerit genus, quod Helychio, & Varino *εσφασιον* appellari antè dixi, quasi coronatum, vel saltem idem fuerit, cum eo genere, quod in Heiuetia circa Tugium albo circulo collum ambiente distinctum, cætera alteri simillimum, ex aliorum relatu Ornithologus reperiri prodidit.

Stephaniā
Monedula.

DE PICIS IN GENERE. Cap. XI.

Picas Graculis merito iure annectendas existimauit, cum quod eiusdem fermè cum illis magnitudinis sint, tum quia eorum more, necnon, & Coracum instar assidua pariter garrulitate præteritum aures offendant. Accedit alia, eaq. potior ratio, quæ me magis mouet, rostroium nempe similitudo, quæ sanè Picas è Coruino genere esse manifestò indicat. Etsi verò Pici rostra etiam robustissima habeant, & in eo Picas hisce præferendi videantur, quibus scilicet duriores quosuis arborum cortices perforant; Picæ tamen, quoniam corporis molæ, vnum Picum maximum si excipias, Picos superent, eo iure saltè præmium locum merebant.

Ordinis ra-
tio.

Pica sunt è
Coruino ge-
nere.

a. L. 3. c. vlt.
Cissa Insul
b in Thef.
Grog.

Cissa Piscis
c. l. i. Hist.
Angl.
Pica perpe-
ram Picu-
nus di. A.
Zirrov.
Gazamarā
na.

Gazā Sper-
ueria.
Regestola.
Passera Ga-
zera.
Matagasse.
Agasse.

Pic Gray-
che.
Pic Ancro-
nelle.
Pica Gris.
Pica Mari-
na.

Picarius pi-
cus.
d. L. 3. Adu.
c. 10.
Sphinges
Pica dicta.
Piz.

Picati.
Picare qd.
e7. Eli. c. 4.
Pica morb.
unde dicitur
f. Lib. 33.
g. Li. 8. Lec-
Ant. c. 1.
stas h. L. 2. Drifp.

Æ Q V I V O C A.

Kissa in primis Ptolomæo fluuius est Ponti Cappadodici. a Plinius Cissam insulam esse scribit iuxta Istrorum agrum: Meminit, & Cissensis Histriæ, vt notat b Ortelius Cissa denique eidem vrbs est flumini Aegos opposita, in Thraciæ Chersoneso, vbi & Scylla, Sica, & Syca inconstanter legitur. Kissa Helychio etiā picis est, qui nunquid idem fuerit cum eo, quem c Polydorus Vergilius Piko Italici dicit, Lucij nempe quoddam genus, alijs dijudicandum relinquo, ego in Italia eius nominis picem nullum agnosco. Nonius Picam picumnum dicit tradit, esse que auem Marti dicaram, sed quotquot extant auctores picum Marti sacrum scribunt, auem nempe à Pica longè diuersam, & fortè impressorum lapsus fuerit. Facile enim pro picus pica facere potuerunt. Zirrov aliqui Noctuum, alij Picam alij Accipitrem interpretantur. Itali quidam auem, quam Ornithologus Lanium vocat, Gazam marinam seu picam marinam dicunt, quod colorum varietate, & caudæ longitudine picam ferè referat: alij Gazam Sperueriam appellant, quia prædandi natura Accipitrem minore referat; alij Regestolam, quod nomen fortè diminutiuum à Regazza fuerit, alij passera Gazera: quasi passerem picarium: Sabaudi Matagasse. Agasse autem eisdem pica est; alij pic Grayche seu picam Græcam: Galli quidem Pic Ancrouelle, quia vnguium hamis arborum truncis passim adhæreat, Bellonius in Palestina aues similes illis, quas Picas griseas, seu cinereas (Pics griesch) nominamus, vidisse, & aliam Picam Gallicè vulgò similter marinam dicit referat, à colorum vt autumat, diuersitate, rostro quatuor digitos longo, Gallinaginis more quare Gallinaginem (Beccafam marinam) aliqui nominant: ego verò Picam marinam longè aliam, inter picas tamè descripturus sum. Nosrates quoddam pici genus Picarium cognominant, quod albo, nigroq. colore instar Picæ fermè distinctum sit. a Hadrianus Turnebus Sphinges Festo Picas dicit notat, quia Sphinx Aeoicè *πίζ* vocetur, & hinc etiam apud eundem Picatos appellari, quanquā & picæ se picatos propagare possunt. Picare dicuntur mulieres grauidæ, cum, vt testatur c Aristoteles, varia appetere solent: isq. appetitus Larinis pica, Græcis *κισσα*, seu *κισσα* nūcupatur. Quæ Picarū verò deprauatæ huic appetentiæ nomē fecerit, haud ita liquidò cōstat. Ego verò eam esse reor, quæ à Plinio longa insignis cauda describitur, & varia siue nō sibi conuolunt appella- tur, hoc est, quæ alias plumas, & pennas candido alias nigro colore offendit. Nulla enim alia in Picarū genere longiore cauda est. Neq. fortasse huius opinionis incertus assertor fuero, cum & Græcos *κισσανδια τοποιικλον τιζων* dicit videam. Eiusmodi verò affectum malaciam prægnantū f Plinio dicit g Cælius asserit. Est autem mollities quædam, & defectio, quum languentes mu- lieres modo hoc, modo illud appetunt, adeò vt terram quandoq nonnullæ, & carbones extin- ctos, cimoliamque teste Paulo auidissimè deuorent. Hinc *κισσας* Gethyllidas interpretantur, quas (Gethyum autem portum capitatum quibusdam significat) b Athenæus Latonæ sa-